

تدریس خدا شناسی در خطابه غدیر

قسمت دوم

دکتر وحید باقرپور کاشانی
Dr.Vahid Bagherpour Kashani

تدریس خداشناسی در خطابه غدیر

قسمت دوم

اهمّ عناوین: ↓↓

اولین فراز خطبه غدیر: «الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي عَلَا فِي تَوْحِيدِهِ».

اعطای معرفت در عالم ذر.

وجود بیش از هزار حدیث در مورد عالم ذر در بیان شیخ حر عاملی.

عالم ارواح.

ویژگی گزاره‌های فطری.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

«الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ».

در خطبه غدیر، نبی اکرم صلی الله علیه و آله معرفتی را نسبت به الله تبارک و تعالی داشتند که بسیار نکاتی است که خط بطلانی بر انحرافات زمان پیامبر صلی الله علیه و آله و بعد ایشان تاکنون در مباحث خداشناسی می کشد. اولین فراز این گونه است که:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي عَلَا فِي تَوْحِيدِهِ﴾:

«حمد برای خدایی که بلند مرتبه است در یگانگی اش، در توحیدش».

وجود خداوند، وحدانیت خداوند و صفات خداوند و ذات ربوبیت در عالم ذر، در وجود ذرات دارای شعور قرار داده است.

قبل از این عالم، عوالم دیگری بوده که انسانها در آن عالم بودند، مورد امتحان واقع

شدند و در آنجا خداوند معرفت خودش را در عالم ذر اعطاء کرده، معاینه صورت

گرفته و از آنها بر وحدانیت خودش، بر وجود خودش اقرار و قَالُوا بَلَىٰ گرفته؛ که آیا

من پروردگار شما نیستم؟!

-گفتند که تو پروردگار ما هستی.

معرفتی که خداوند به صورت فطری در وجود آن ذرات قرار داده، معرفتی است که هم وجود خودش، هم وحدانیت آن را درک می‌کند و این معرفت تاکنون هم در وجود ما در بطن و کتم ما وجود دارد، موجود است. منتها موطن را فراموش کردیم.

آن عالم ذر را خداوند از خاطر ما برده.

اما این معرفت را درک می‌کنیم در «بأساء و ضراء»، در وقتی که انسان منقطع می‌شود نسبت به مخلوقات، امیدی از مخلوقی ندارد؛ می‌بیند توجهش نسبت به الله تبارک و تعالی توجه تامی می‌شود. یا بارها ما درک کردیم وقتی که راز و نیاز با خداوند عالم داریم، در یک حالتی هستیم که احساس می‌کنیم هیچ واسطه‌ای بین ما و خدا نیست.

و ما آن وجود، آن حقیقت را می‌یابیم.

می‌یابیم که آن حقیقتی قادر، عالم و واحد است.

لذا در معرفت فطری، علاوه بر اینکه وجود آن را می‌یابیم، صفات آن را به نحو اینکه تنزیه بشود نسبت به صفات مخلوقات درک می‌کنیم.

از جمله آن صفات اینکه او واحد است، این را درک می‌کنیم.

لذا نبی اکرم صلی الله علیه و آله حمد می‌کنند خدایی که بلندمرتبه است در حینی که آن خدا واحد و یگانه است.

آن وحدت چگونه به دست آمده؟ آن وحدت، وحدت اعطائی است.

لذا با عقل هم می‌شود وحدانیّت خدا را اثبات کرد.

در حقیقت براهین عقلی بر یکتایی و یگانگی خداوند، بر وحدت خداوند تأیید همان

معرفت فطری است که خداوند در عالم ذر به ما اعطاء کرده. عالم ذر به قدری در روایات ما، و نیز در قرآن مطرح شده، در آیه‌ای که معروف به آیه ذر است، که مرحوم شیخ حرّ عاملی می‌فرمایند که:

«بیش از هزار حدیث بر وجود عالم ذر است.»

و اگر کسی انکار بکند این عوالم را، کأنه بیش از هزار حدیث را انکار کرده باشد! یا عالم داریم، عالم ارواح! که در آن جا امتحان شده، قبل از اینکه روح‌های ما در چهار ماهگی در رَحِمِ مادر، تعلق به این بدن عنصری و مادی بگیرد، تمام آن ارواح در عالم ارواحند. حتی کسانی که هنوز انعقاد نطفه نشده و به چهار ماهگی نرسیدند روح‌های آنها در عالم ارواح است.

ما روایات فراوانی داریم که:

{خَلَقَ الْأَرْوَاحَ قَبْلَ الْأَبْدَانِ بِأَلْفِي يَوْمٍ}

«دوهزار سال قبل از خلقت اجساد آدم ابوالبشر به تعبیری روح، این عالم ارواح بوده و روح‌ها آن جا موجود بوده.

و در آن عوالم، معرفت به وحدانیّت خداوند در وجود ما بود.

لذا هر چیزی که فطری است، سه ویژگی دارد:

یکی اینکه همیشگی است، این معرفت همیشه با ماست؛ چون معرفت فطری است.

یکی اینکه همگانی است، یعنی تمام انسان‌ها این معرفت را دارند. حتی خداوند معرفت خودش را به تمام موجودات عالم و کائنات اعطاء کرده است.

لذا ما می‌بینیم که این عالم در آیات قرآن آمده که:
«خدا را تسبیح می‌کنند».

تسبیح، فرع بر معرفت است.

آن معرفتی که خداوند در بطن و کتم تمام موجودات قرار داده.

{يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ}

یا آیاتی که گاهی اوقات بعضی آیات سجده واجب هم دارد که اینکه موجودات خدا را سجده می‌کنند.

یا بعضی موجودات را نام بردن در سوره مبارکه «الرَّحْمَنُ»:

{وَالنَّجْمِ وَ الشَّجَرِ يَسْجُدَانِ}

نجم حالا یا ستاره، یا گیاه و الشَّجَرُ یعنی درخت، سجده می‌کنند. هر دو خدا را سجده می‌کنند.

این فرع است بر معرفت!

یعنی معرفتی که او را تسبیح می‌گویند. معرفتی است که بر او کرنش می‌کنند.

هر موجودی به اقتضای خلقت خودش سجده‌ای دارد، کرنشی دارد، خضوع و خشوعی دارد. او را سجده می‌کنند.

و خدایی را تسبیح می‌گویند و خدایی را سجده می‌کنند که حمدی را بر خدایی
می‌گویند که؛

﴿عَلَا فِي تَوْحِيدِهِ﴾:

«آن خدایی است که واحد است».

پس در این قسمت یک توضیحی بود از بعد معرفت فطری نسبت به فراز اول خطبه
غدیر.

والسلام علیکم ورحمه الله وبرکاته.

@aparat.com/be
_sooye_zohoor

v_bagherpour_
kashani

@seratehagh1

besouyezohour

bagherpour-
kashani.com/

@serat12k

youtube.
com/c/seratehagh

https:
//naakhodaa.ir